

Tvorno delo, ne le ocene

Na nedavni seji aktiva delavcev – komunistov neposrednih proizvajalcev pri OK ZKS Ljubljana Center so obravnavali nekatera vprašanja o nadaljnjem izpopolnjevanju delegatskega sistema v zboru združenega dela Skupščine občine Ljubljana Center.

Ob tem so se seznanili z akcijskimi usmeritvami nedavne seje občinske konference SZDL ter skupščine občine. Na podlagi znanih sklepov vseh skupščinskih zborov iz januarja 1980 ter aktualnih ugotovitev pa so razpravljali tudi o delovanju temeljnih delegacij za zbor združenega dela.

Enotna ugotovitev prisotnih komunistov je bila, da se morajo v zboru združenega dela nenehno odražati razmere v združenem delu, zbor mora postati mesto predstavljanja in usklajevanja interesov OZD; te OZD pa se morajo do izvrševanja sklepov zbora združenega dela tudi odgovorne obnašati.

Komunisti so sicer dolžni stalno spremljati in analizirati

delovanje zbora združenega dela pa tudi delovanje temeljnih delegacij, toda njihova odgovornost je predvsem ta, da se aktivno vključujejo v delegatsko delo, da sodelujejo pri oblikovanju stališč in uveljavljajo samoupravne, delegatske poti! Ne moremo le izražati zaskrbljenosti nad ocenami, da je aktivnost zbora združenega dela upadla, ter da nekatere delegacije ugotavljajo, kako postajajo delegati večkrat apatični pri odločanju, da se zatika pri programiranju dela zbora združenega dela itd. Doseči moramo, da se načelno opredeljena vloga zbora združenega dela konkretno uveljavlja ob konkretnih vprašanjih organizacij združenega dela.

Ta vprašanja pa moramo

vsekakor bolj »pogumno« postavljeni tudi na zasedanjih zbora združenega dela, so menili na seji aktiva delavcev – komunistov neposrednih proizvajalcev; podatek, da od 50 konferenc delegacij kar 23 konferenc ni v letu 1980 postavilo niti enega delegatskega vprašanja in ni dalo niti ene delegatske pobude, ni spodbuden. Še zlasti ne, če podatek prevedemo na število delavcev, ki je v teh 23 konferencah skoraj blizu 30.000.

Ob tem naj še dodamo, da delegati štirinajstih konferenc delegacij lani sploh niso razpravljali o nobeni točki dnevnega reda zasedanja zbora združenega dela. Še bi lahko naštevali. Na seji so se zato dogovorili, da bo treba v vseh OZD bolj uveljaviti vlogo zbora združenega dela, bolje sodelovati z delegati in delegacijami, to pa pomeni, da moramo v delegatskem sistemu aktivno delovati, ne pa, da ga samo ocenjujemo

č. s.

Tito – revolucija – mladina

TITO... Koliko ljudi spregovori to ime s posebno mehkim glasom, ki prihaja prav iz dna srca? Že malček ve, kdo je ta hrabri in neustrašni mož. V svoji domišljiji kuje preproste stavke, kot so: »Tito, rad te imam!« ali »Kjer je Tito, tam je mir.« Ti stavki povedo zelo veliko. Sleherni človek naše domovine ve, da bi brez Tita ne živel tako lepo, kakor živi. Morda bi se moral vsako sekundo tresti, kdaj bodo od kod priletela letala, ki mu bodo porušila dom, ubila družino... ali pa bi moral prenašati zatiranje in poniževanje. Morda bi za vsak košček kruha moral garati tudi ves dan, da bi svojo družino, ki bi živel v veliki bedi in lakoti, mogel vsaj za silo preživljati...

Da, vse to je naš narod že moral trpeti. Zatirali so nas, nas poniževali in izkoriščali,

dokler se nismo s Titom na čelu odločno uprli. Partija in OF sta organizirali oborožen upor proti sovražnikom. Za slovenski narod bo 27. april 1941 – ustanovitev OF – večno zapisan v naši zgodovini. Težko je bilo premagovati bolezen, lakoto, mraz, toda s trdno voljo, da se dvignejo s tal, da razbijejo okove suženjstva, so uspeli ter zmagali. Pridobili so si tako vroče želeno svobodo in enakopravnost. Mnogo je bilo težkih borb, neprespnih noči, toda vse to si ti, dragi Tito, uspešno prestal. Nič te ni moglo zlomiti, ne lakota ne utrujenost, nobena borba ni bila zate pretežka in s pomočjo tvojih zvestih borcev te sovražniki, kljub vsem prizadevanjem, vseeno nikoli niso uspeli dobiti.

Tvoj najhujši sovražnik je bila bolezen. Preteklo je že le-

to dni, odkar te je bolezen odtrgala iz naše sredine. To je bila edina borba v tvojem življenju, ki ji nisi bil kos. Koliko grenkih solza je pretočil tvoj narod, saj smo s tvojo smrtjo izgubili očeta naše domovine. Ko bi vedel, kako te imamo radi, kako te cenimo in spoštujemo! Vsakemu cicibanu, pionirju, mladincu in slehernemu državljanu Jugoslavije je bila vedno tvoja želja – naš ukaz. Ne veš, kako toplo nam je bilo pri srcu, ko si bil vedno tako vesel, da si bil v družbi nas, mladih, da si vedno cenil in spoštoval mladino Jugoslavije.

Ne, takega velikana res ni mogoče pozabiti. Tvoja mladina te ne bo razočarala, nadaljevali bomo s potjo, ki si nam jo ti začrtal, saj boš v svojih delih živel večno, dragi naš Tito.

ALENKA ARTAČ,
OŠ Majde Vrhovnik

Okrepiti delo svetov ZK v KS

»Delovanje svetov je in mora biti pogojeno z aktivnostjo vseh osnovnih organizacij in komunistov na terenu. Zaradi tega in jasno opredeljenih statutarnih ciljev svetov ZK (skupno razreševanje odprtih vprašanj, učinkovitejša in doslednejša uresničevanje politike ZK, usklajeno reševanje skupnih družbenopolitičnih in družbenoekonomskih vprašanj) moramo vsebinskemu povezovanju in usklajevanju političnega dela komunistov na terenu – preko svetov ZK – nameniti vso pozornost! Ne nazadnje tudi zaradi specifične organiziranosti občinske konference ZKS Ljubljana Center: sveti ZK naj bi bili operativna vez med članstvom ZK in komitejem!« – tako so menili sekretarji svetov ZK in osnovnih organizacij ZK vseh krajevnih skupnosti občine Ljubljana Center na rednem aprilskem posvetu, s katerim so se delovno vključili v priprave na majsko sejo občinske konference ZK, na kateri naj bi širše ocenili in določili delovanje svetov ZK.

Razprava na posvetu je bila usmerjena (ob osvetljevanju številnih in identičnih problemov ter izkušenj) v iskanje poti za presejanje nekaterih zastarelih oblik dela svetov ZK; s tem v zvezi so prisotni ugotavljali predvsem prioritete dela na področju nujne večje uveljevitve svetov ZK. Posebej so bila v ospredju vprašanja

kadrov (starostna struktura članstva ZK v KS je visoka, vprašanja »prevezovanja« članov ZK iz OZZ v OO ZK KS, vprašanja preobremenjenosti sekretariata in sekretarja OO ZK ali sveta ZK, strukture delegatov v svetu ZK, vprašanja odnosa do starejših in bolnih članov ZK, evidence zadolžitev in nezadolžitev članov ZK ter ocena dela članov), nadalje vprašanja organiziranosti (programiranje dela, hišna samouprava, aktivni ZK, vloga sekretariata, delegatski način formiranja svetov, racionalnost dela), vprašanja akcijske usmerjenosti v tem letu, povezovanja svetov s komitejem, vprašanja novelacije poslovnih svetov ZK, informiranja in odgovornosti komunistov na terenu.

Sekretarji so se dogovorili, da do konference v svojih sredinah razčlenijo stanje ter predlagajo ukrepe za odpravo slabosti. Seveda pa so se dogovorili, da se bodo kar najbolj angažirali pri izvrševanju usmeritev zadnje programskovolilne konference OK ZKS Ljubljana Center, oziroma da se bodo s širšo aktivnostjo članstva na terenu približevali temu, da bodo imeli krajevni sveti ZK v slehernem trenutku popoln pregled nad političnim stanjem na svojem področju, se pravi, da bodo imeli tudi resnične možnosti za akcijsko preobrazbo odnosov v krajevnih skupnostih!

č. s.

Sprejem prve štafete PTT mladine v Ljubljani

PRVA ŠTAFETA PTT MLADINE JUGOSLAVIJE

Zaobljuba Titu

Na pobudo koordinacijskega odbora osnovnih organizacij ZSM jugoslovanskih pošt, telegrafov in telefonov je letos prvič krenila na pot štafeta ptt mladine. Štafeta nosi ime »Prvič brez Tita, s Titom v srcu, s Titom v mislih«. Mladi iz Skupnosti JPPT jo bodo 25. maja izročili Predsedstvu SFRJ in centralnemu komiteju ZKJ.

Svojo pot je štafeta pričela v aprilu iz Bele Crkve v Srbiji in tako obeležila tudi 40-letnico vstaje srbskega naroda. Preko telegrafске mreže se bo do 25. maja ustavila v vseh jugoslovanskih PTT delovnih organizacijah. V Slovenijo je štafeta s sporočilom mladih, njihovo zaprisego, zaprisego vseh delovnih ljudi jugoslovanskih pošt, telegrafov in telefonov, prispela 15. aprila. Mladina PTT ERC, Združenih ptt organizacij in PTT izobraževalnega centra jo je sprejela 17. aprila v prostorih šolskega centra. Mladinci so jo pozdra-

vili slovesno, ponosno in z zaobljubo, da bodo v Titovih delih, v delih največjega med sinovi Jugoslavije, zmeraj iskali navdih in vzor za boljši jutri. S krajšim kulturnim programom so počastili spomin na našega velikana in prebrali vsebino štafete, s katero so se zavezali, da bo njihova pot zmeraj pot, ki jim jo je nakazal tovariš Tito, da bodo njihova hotenja zmeraj hotenja po utrjevanju bratstva in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi in njihova dejanja zmeraj dejanja za nadaljnje razvijanje samoupravnih socialističnih družbenih odnosov.

Štafeta je preko teleprinterjev nadaljevala pot po telegrafski mreži k mladincem PTT podjetij Ljubljane, Novega mesta, Dolenjske, Zasavja, Posavja na Štajersko do Murske Sobotice, kjer so jo mladinci 21. aprila predali mladim tovarišem iz Drvarja.

MARIJA NOVAK

Pogovor z Majdo Markič

Leta 1959 so poklicali Majdo Markič, ki sedaj stanuje v krajevni skupnosti Gradišče, ki je takrat delala na ZPM, in jo obvestili, da mora zbrati in voditi 40 pionirjev iz vse Slovenije v Beograd k tovarišu Titu, ki je takrat praznoval 67-letnico. Na ZPM so bili zelo počaščeni, saj do takrat takih srečanj ni bilo.

Domenili so se, da bodo najboljše šole na tekmovanju JPI poslane enega najboljšega pionirja, na ZPM pa so pazili, da so bili iz vseh koncev Slovenije. Sedaj je nastopilo novo vprašanje: kako spraviti te otroke v Beograd, kje bodo prespali? Na srečo so prav takrat uvedli poslovni vlak. Sprevodniku so rekli, naj zaklene vrata, da se katerega izmed otrok na sedemurnem potovanju ne bi kaj zgodilo. V Beograd so prispeli ob 23. uri in drugi del noči prespali v nekem internatu v bližini Beograda.

Že pred potovanjem so otrokom rekli, naj ne nosijo daril, ker so imeli skupnega, ki so ga izdelali v Pionirskem domu. Kljub temu je večina otrok prinesla darila.

Drugo jutro naj bi bil sprejem pri maršalu v Belem dvoru ob 10. uri. Največje presenečenje za slovenske pionirje je bilo, da so se srne prosto sprehajale po parku. Zmenili so se, da bodo posamezna darila dali k sliki, a je Maruša iz Bohinjske Bistrice temu nasprotovala. S sabo je namreč prinesla ročno v šoli narejen cepin, ki bi ga izpred slike lahko

vsakdo vzel. Sedaj je bilo treba dobiti pionirja, ki bi tovariša Tita pozdravil. Tovarišica Markičeva je s seboj prinesla pozdravni govor, a bi se ga moral pionir še naučiti. Kljub vsem težavam jim je pozdravni govor uspel. Po vseh pozdravih je povzel besedo še tovariš maršal. Iz njegovega govora je jasno sevalo geslo: BRATSTVO IN ENOTNOST.

Potem je priredil Tito slavnostno kosilo na terasi Belega dvorca. Vsi so nestrpnost pričakovali, kdaj bo prišel. Prišel je s hrvaško delegacijo, s katero se je spoznal teden dni prej na pohodu po hrvaškem Zagorju. Potem je obšel vse delegacije in ko je prišel k naši, smo zapeli Mi se imamo radi. Tito pa je rekel: »Pa še se bomo imeli«. V pogovoru je beseda nanese tudi na poklice. Tito je naposled vprašal, kaj bo kdo po poklicu. Nekateri so hoteli biti zidarji, drugi mizarji ipd. Naposled je Tito vprašal, če ne bo nihče vzel njegovega poklica. Pionirje je to zmedlo, saj so vsi pomislili na voditelja države. Zaradi tega jim je pojasnil, da misli strgarja.

Po pogostitvi se je sprejem končal. Pionirji so prišli v Ljubljano polni lepih vtisov in vsak je doživel nekaj novega: vsak se je rokoval z maršalom Socialistične federativne republike Jugoslavije Josipom Brozom-Titom.

Matej SUSTIČ, 6. a
O. Š. Majde Vrhovnik